

2969 2den Beh. af Finansloof. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2970

Krigs- og Marineministeren: Naar den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, udtalte, at kun omtrent de to Trediedele af den kongelige Vedhave bleve benyttede til Brændeoplagsplads, medens een Trediedel derimod var indrettet til smaa private Haver, saa tror jeg, at den ærede Landstingsmand tog fuldstændig feil. (Plovg: Nei!). Jeg har gjentagne Gange været nede i denne Vedhave, og jeg har vel ganske vist ikke foretaget eller ladet foretage Opmaalinger af samme, men jeg tror dog at turde sige, at den af den ærede Landstingsmand fremsatte Fordeling af Areallet mellem selve Vedhaven og de private Haver var urigtig. Der findes vel i Vedhaven langs med Bygningerne to smaa — jeg vil ikke kalde dem Aflucker, thi jeg tror ikke en Gang, der er noget Segn om dem (Plovg: Jo!) — lange og smalle Strimler, der ere overlade til Private, og hvori der staar nogle gamle Frugttræer, men at disse to Strimler tilsammen skulde udgjøre en Trediedel af hele Areallet, det maa jeg, som sagt, meget betvivle. — Den ærede Landstingsmand udtalte dernæst, at det var overordentlig uheldigt, at Vedhaven laa saa nær ved forskellige Bygninger og navnlig ved den Bygning, som indeslutter Geheimarkivet, som den gjør, idet det vilde kunne medføre Brandfare for dette kostbare Arkiv. Det skal jeg nu ogsaa meget gjerne indrømme, skjøndt jeg dog ikke tror, at det er saa overordentlig let at bringe friske Brændestabler i Brand, som det ærede Medlem forudsatte. De ere farlige, hvor der opstaar Ildbrand i Bygninger i Nærheden, idet de saa nok lade sig tænde; af ondskabsfulde Menneffer sættes den Slags Brændestabler derimod ikke let i Brand. Men det er ganske vist altid uheldigt at have dem liggende i Nærheden af Bygninger, som have kostbare Sager inde. Imidlertid er det jo paa den anden Side en billig og berettiget Fordring fra Civillistens Side, at have sin Brændeplads i Nærheden af det Slot, som altid er anvist til Beboelse for den kongelige

Familie, og, forinden der bliver anvist Civillisten en anden og bekvem Brændeplads, kan man i alt Fald ikke stille noget Forlangende om at faae Vedhaven til Disposition for Bygninger. — Det ærede Medlem udtalte endvidere, at man ved den paatænkte Opførelse af Søfortarkivet og af det meteorologiske Institut let vilde, saaledes som Marineministeren for Diebliffet havde tænkt sig Sagen gennemført, komme til at skamfjænde det Bygningskomplex, som ligger bagved Vedhaven. Den ærede Landstingsmand yttrede ganske vist ikke, at det var skønne Bygninger, men han sagde dog, tror jeg, at det var en respektabel Grundring fra en svunden Tids Bygningskunst. Smagen er jo imidlertid forskjellig. Jeg har kun mellem disse Bygninger kunnet finde en Gavl af een Bygning, som havde lidt Interesse i arkitektonisk Henseende, og hvad særlig den Bygning angaar, som det ærede Medlem kaldte „det graa Pakhus“, og der nu benyttes til Seletois magasin, da synes det mig navnlig, at det er den styggeste og grimme Kasse, som man kan tænke sig. Den er der til uændelig i en høist forfalden Tilstand, og jeg tror derfor virkelig ikke, at det vil gjøre det Alleringeste, enten Søfortarkivet kommer til at ligge lige for denne Bygning eller skjøvt for den. — Opførelsen af Søfortarkivet har jo givet Anledning til forskellige Forhandlinger i det andet Thing, og den har ogsaa vakt Opmærksomhed i Pressen. Man har saaledes i et Dagblad her i Kjøbenhavn givet mig Raad i saa Henseende, Raad, som jeg ganske vist skal tage under Overveelse, men om hvilke jeg dog tror allerede nu at kunne udtale, at jeg vil være meget uvillig til at følge dem. Jeg tror nemlig, at det Raad, som man deri har givet mig i den Hensigt at faae Søfortarkivet lagt midt for Seletois magasin er meget uheldigt. Den ærede Raadgiver har søgt at dekorere Søfortarkivets Omgivelser ved at foreslaa, at jeg skulde træffe et Magelæg med Vedhaven, saaledes at dens Brændestabler kunne